

عنوان مقاله:

عدالت ترمیمی؛ اهداف و نظریات فراروی آن

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدی عمانی - دانش آموخته دکتری تخصصی، دبیر زبان انگلیسی، آموزش و پرورش منطقه ارشق، اردبیل، ایران

امیر عیسی زاده - مدیر هنرستان امیر کبیر رضی، آموزش و پرورش منطقه ارشق، اردبیل، ایران

میرمیلاد هاشمی - کارشناس امور اداری و تشکیلات، آموزش و پرورش منطقه ارشق، اردبیل، ایران

مهراب ارسالی - طلبه سطح یک، حوزه علمیه برادران، المهدی (عج) مشگین شهر، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

ناکارآمدی و انتقادهای وارد شده بر الگوی سنتی در مهار پدیده مجرمانه و همچنین دستاوردهای علوم جنایی، به ویژه در چند دهه اخیر، منجر به تحول بنیادین در اندیشه ها، روش ها و ابزارهای دادرسی شد و این تحول، تغییر رویکردهای دادرسی و شکل گیری الگوها و گونه های نوین رسیدگی کیفری را در پی داشت. ظهور عدالت ترمیمی نتیجه یکی از تحولات به وجود آمده در نگرش به عدالت کیفری و تفکر ناظر به جرم در دو دهه گذشته می باشد. عدالت ترمیمی بر آن است که کلیه طرفین درگیر در جرم را در این فرایند مشارکت دهد و با ابزارهایی مانند میانجیگری هدف این است که جرم زدایی و قضازدایی شود و اصل این است تا جایی که امکان دارد متهم را تعقیب نکنند. همچنین درصدد فراهم کردن تشفی خاطر بزه دیده هست. لایحه آیین دادرسی کیفری در ماده ۸۲ موضوع «میانجیگری» را در جرایم تعزیری درجه ۸، ۷، ۶ مطرح کرده، این جرایم غالباً قابل گذشت و یا جرایمی هستند که گذشت شاکی یا مدعی خصوصی در تخفیف موثر است. این امر موجب کاهش تراکم پرونده ها و کاهش هزینه های بزه دیده و در مورد متهم باعث فراهم شدن زمینه برای تسریع باز اجتماعی شده او می شود.

کلمات کلیدی:

عدالت ترمیمی، بزه دیده، بزهکار، جرم شناسی، مجازات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1895095>

